

bývati se žalobou pro nepřípustnost pořadu práva, stalo se tak neprávem a proto bylo napadené usnesení změnit.

(Rozh. ze dne 24. února 1936, R II 5/36.)

6. Přípustnost pořadu práva pro žalobu, již se domáhá žalobkyně proti státu vrácení poplatku nikoliv jako poplatnice, nýbrž jako třetí osoba.

Z důvodů rekursního soudu:

Rekursní soud souhlasí s názorem stěžovatelů, že jde o nárok soukromoprávní, neboť žalující strana se nedomáhá vrácení zaplaceného poplatku jako poplatník, jemuž byl poplatek předepsán platebním příkazem úřadu pro vyměřování poplatků v Praze, nýbrž naopak jako osobě třetí od poplatníka odlišné, jež nebyla vůbec legitimována vystupovati v poplatkovém řízení jako strana a nebyla tudíž při placení poplatku ve veřejnoprávním poměru vůči žalovanému státu.

Jde-li však o nárok soukromoprávní, náleží o něm rozhodovati řádnému soudu (§ 1 j. n.).

(Rozh. ze dne 3. února 1936, R II 48/36.)

Dr. Stanislav Vaněček.

Zaměstnavatel dopouští se přestupku útisku podle § 1 zák. čís. 309/1921 Sb. z. a n., vynucuje-li na dělnictvu změnu politického jeho smýšlení pohrůzkou, že dělnictvo určitého politického názoru nebude v továrně trpěno, a požaduje-li pod pohrůzkou propuštění na dělníku prozrazení politického přesvědčení jeho soudruhů.

I. Ježto politická schůze, na niž referováno bylo poslancem, byla rušena dělníky určitého politického smýšlení, vydali obžalovaní k svému dělnictvu v továrnách zaměstnanému vyhlášky, obsahující pohrůžku propuštěním z práce. Nalézací soud nevyhověl obžalobě, znějící na zločin podle § 98 b tr. z. Nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství z důvodu č. 9 lit. a § 281 tr. ř. potud, že obžalované uznal vinnými přestupkem útisku podle § 1 zák. č. 309/1921 Sb. z. a n.

Z důvodů nejvyššího soudu:

Nalézací soud nespatřuje v obsahu vyhlášky pohrůžku propuštěním dělnictva z práce pro jeho politické smýšlení, nýbrž jen pouhou důtku těm dělníkům, kteří se minulého dne chovali při schůzi neslušně. Část vyhlášky zabývající se politickým názorem dělníků zjišťuje prý pouze různé světové názory dělníků a podnikatelů, jakož i důsledky z toho vyplývající, a pokud vyhláška mluví o socialistech, má prý na mysli jen ony, kteří si neslušně počínali na schůzi. Rozsudek přiznává též obžalovaným, kteří prý právem mohli se cítiti uraženými chováním se svého dělnictva, subjektivní jejich přesvědčení o oprávněnosti vydání vyhlášky toho druhu.